

ZPRAVODAJ/11

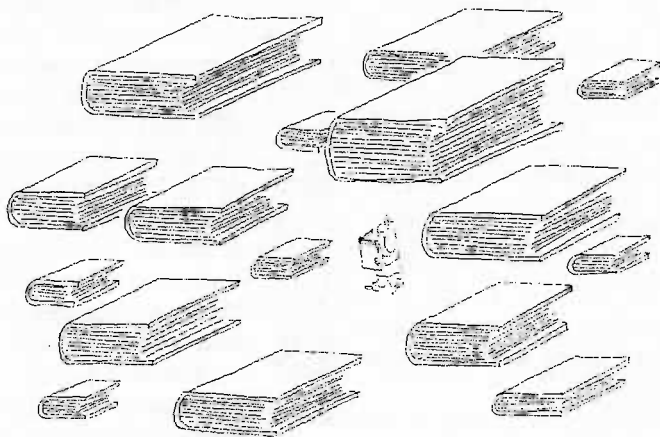
MM

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Blaze muži,
který se neřídí radami svévolníků,
který nestojí na cestě hříšných,
který nesedává s posměvači,
nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon,
nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.
Je jako strom zasazený u tekoucí vody,
který dává své ovoce v pravý čas,
jemuž listí neuvadá.

Vše, co podnikne, se zdaří.

Žalm 1,1-3

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici, provedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš.

Koho bych měl na nebesích? A na zemi v nikom kromě tebe nemám zalíbení.

Ač mé tělo i mé srdce chřadne, Bůh bude navěky skála mého srdce a můj podíl.

Žalm 73, 23-26

Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou přímého srdce! Tak začíná žalm 73, téměř chvalozpěvem. Autor žalmu se však těžce pokouší proniknout do tajemství Božích cest.

Spolu s námi závidí potřeštěncům, když vidí, jak pokojně si žijí. Jejich prosperita jej nepříjemně rozrušuje stejně jako mnohé z nás. Přemýšlí o tom a zjistí, jak nesnadné je se v tom vyznat. Musí si přiznat, že jeho uvažování nevede k žádnému cíli. Kdyby se nedal poučit od Hospodina, byl by jako bloudící dobytče. Vstoupil však do svatyně Boží – a má docela jiný pohled. Poznal, že není oč stát, vnikl „do věci“, pochopil, že zdánlivé štěstí tohoto života je velmi choulostivé a na konci stojí Boží soud.

Abychom i my dostali odpověď na své neodbytné otázky, abychom přestali pošilhávat po stylu života bez Boha, musíme i my vejít do svatyně. Není v jeruzalémském chrámu jako tenkrát, kdy se tam Bůh dával poznat svému lidu. Naši svatyní i veleknězem je Ježíš Kristus. Vejít do tohoto svatého prostoru není nic jiného než uvěřit v něj. Jen tak budeme vidět jinak než dřív a místo závidění druhým

přístupovat „směle a s doufáním k trůnu milosti“.

Každý den umírají v našem mozku buňky, které se nikdy neobnoví. I když to nepocítujeme, část našeho těla, byť zanedbatelně malá, umírá a hyne. Nejsme si toho ani vědomi, že se „zmenšujeme“. Víra však vidí v životě ne shluk náhodných událostí, ale boží vedení. Na konci není tma, ale sláva. On nám cestu vyznačkoval a dal jí dobrý cíl. V římských katakombách, podzemních chodbách, které se prostírají pod městem, jsou osvětlené hlavní trasy. Výstražné tabulky varují před odbočením do neosvětlených a všelijak se klikatících postranních chodeb.

Vztažená ruka k nám všem, kteří jsme bezmocní jako Petr na moři, gesto pomoci a záchrany je vlastním obsahem evangelia. Pán Bůh se s člověkem setkává a nabízí mu ruku svého přátelství. Podává ji ovšem jinak než my, když se potkáme na ulici a po chvílce se zase rozejdeme.

On k nám vztáhl svou ruku navždy, abychom byli navěky v jeho přítomnosti.

Jaroslava Drozdová

Pane, dej, abych se dnes dal sebou vést za ruku, poslušně a přitom dobrovolně, povolně a přitom bez váhání před novou cestou. pomoz mi k naprosté poslušnosti a k naprosté svobodě, k úplné závislosti a k úplné nezávislosti, k plnému podrobení a k plné dospělosti. Pomoz mi, abych šel napřed i následoval, abych při následování tebe připravoval pro tebe cestu. Ať všechno ve mně je odpovědí a odpovědností, povzbuzením a věčností, poslušností a odvahou.

Pane, dovol mně být tvým dítětem.

Pomeyrol

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

Z FARÁŘSKÉHO NOTESU

Milá Fonovic rodina zapůjčila na víkend svoji chalupu skupině starší mládeže, a tak se mohli někteří divit, když slyšeli, že chystáme duchovní soustředění „ufonů“.

Otázka bezpečnosti jaderné elektrárny Temelín je pro mne poučením, jak tísnivá je nesvobodná „víra“ (píšu uvozovky, protože víra prostě nesvobodná být nemůže). Dnešní vládě moc nevěřím, myslím si, že už mnohokrát nemluvila pravdu. A přece nám i dnes, v této život ohrožující záležitosti, může říci jen: „Nebojte se, jen věřte.“ A já věřit *musím*.

Po vzoru svého oblíbeného televizního pořadu Kouzelné školky přejmenovala naše Šárka svou ještě oblíbenější skupinu malé nedělní školky na Kouzelnou nedělkou.

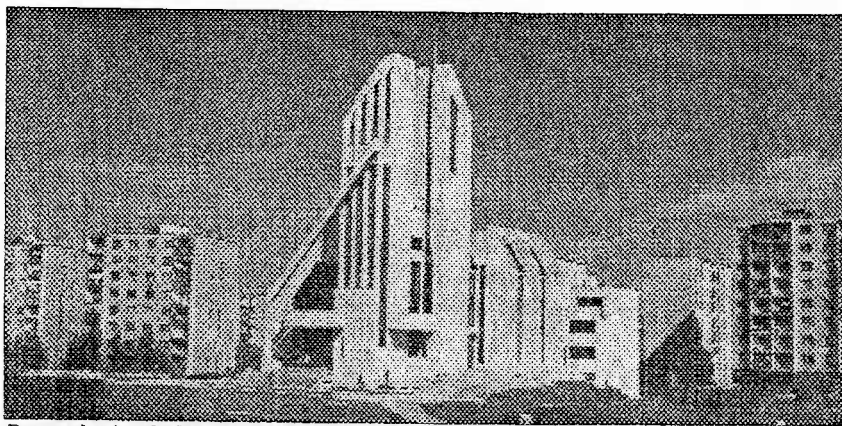
POSTŘEHY Z LETNÍ DOVOLENÉ.

Letos jsme se s manželem vypravili o dovolené na Slovensko. Jednak máme Slovensko rádi a jednak tam máme dobré přátele, které jsme dlouho neviděli. Protože počasí bylo nádherné (polovina srpna) trošku jsme lenošili u vody (Liptovská Mara, Dědinky), trošku chodili po Tatrách (Štrbské pleso a okolí, Studenovodská dolina se svými vodopády) a trošku poznávali kulturní památky (Levoča, Spišské Podhradie, Červoný kláštor). Co nás kromě krásné přírody zaujalo, byly všude pěkně opravené kostely a udržované církevní památky (v Levoči samozřejmě vstupné za patřičnou cenu), ale hlavně úplně nové kostely moderní architektury. Po-

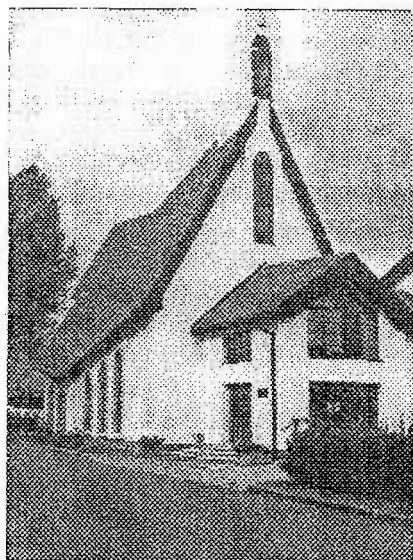
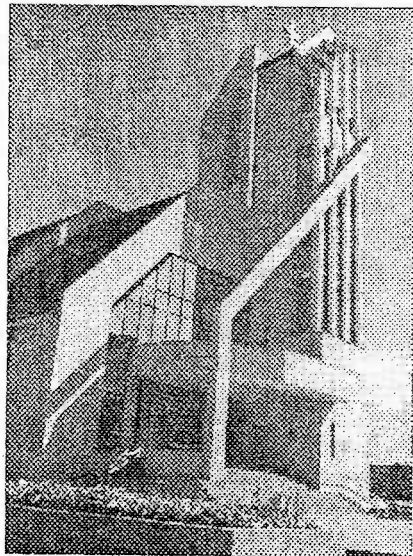
drobněji jsme si mohli prohlédnout tři. Ve Svitu pod Tatrami jsou hned dva naproti sobě, jeden katolický a druhý luterský. Přímou v Popradu na sídlišti Juh je asi rok otevřený moderní katolický kostel s velkým prostranstvím kolem. Význam tohoto prostranství jsem pochopila, když jsme se v neděli vydaly s naší hostitelkou na bohoslužby, začínaly v 9 hodin (a to už byly druhé, ty první byly v 7 hodin), čtvrt hodiny před začátkem bohoslužeb či přesněji mše svaté, byl kostel zcela zaplněn: staří, střední generace, mladí i děti, maminky s kočárky postávaly vzadu nebo na tom velikém prostranství venku, kam byl přenášen hlas ampliony. Z celého sídliště se proudy svátečně oblečených lidí scházely ke kostelu. Vzpomněla jsem si na naše podstatně větší město a z části zaplněný kostel (trošku více se naplní až 5 min. po začátku) a ačkoliv nejsem příznivcem plných kostelů za každou cenu, přece jen mi to přišlo líto. Na prvý pohled mi však ten naplněný kostel připadal takový *chladný*. Nikdo nikoho nevítal, někteří lidé se pozdravili ale nekomunikovali spolu. To je přece jen asi ten rozdíl mezi naší *hrstkou* a *davem*.

Nevím nic o financování církví na Slovensku. I u nás jsou nové kostely, které ale většinou vznikly s pomocí zahraničních dotací. Nevím ani jestli jsou na Slovensku obětavější věřící. Poprad a okolí je oblast s vysokou nezaměstnaností, kde se lidé při setkání zdraví „Servus, robotu máš?“ Když jsem to vyprávěla u nás v práci, bylo mi řečeno „To víš, Slovákům už nezbývá nic jiného než se modlit.“ A tak mě napadlo, co zbude Čechům, kteří už ani to modlení nebudou umět.

Jana Jančová

Poprad, římskokatolický kostel

Svit, evangelický kostel

Svit, římskokatolický kostel

K ZAMYŠLENÍ

OŽEHAVÉ TÉMA:

MODLITBY ZA MRTVÉ

Je to jeden ze sporných bodů mezi katolíky a protestanty. Katolíci ji hájí, protestanti většinou odmítají. Podívejme se nejdřív trochu do historie. Křesťanská církev se odedávna za mrtvé modlila nebo je - zdrženlivěji řečeno - doprovázela svými modlitbami na jejich cestě do věčnosti. Časem však byly modlitby za mrtvé spojeny s představou očistce a s odpustky: Tak se - podobně jako mše za mrtvé - stali čímsi, čím prý lze změnit záhrobní úděl zemřelých nebo na něj alespoň nějak účinně působit, aby zemřelí co nejdříve unikli z očistce a dostali se do nebe.

Tento komplex představ o očistci a o účinku odpustků i modliteb za mrtvé se pak žel neblaze propojil s fiskálním počínáním předreformanční církve. Není divu, že se reformátoři postavili na odpor nejen proti odpustkům, ale i proti tomu, z čeho učení o odpustcích rostlo, totiž proti očistci i proti modlitbám a mším za mrtvé.

Dnes se situace podstatně změnila. Protestanti se naučili vnímat reformaci jako historický fenomén, závažný a tehdy jistě nutný, ale i dobově podmíněný. A zároveň - ne-li všichni, pak alespoň ti hlubší a přemýšlivější - rozpoznali, že druhý vatikánský koncil je jakási obdoba reformace. Nebo možná opatrněji vyjádřeno je to závažné vykročení na cestě reformace, které nás nyní sblížují. A to vše by nás, protestanty, mělo vést k revizi těch stanovisek, kde jsme možná pod tlakem historických okolností vyléva-

li s vaničkou i dítě.

V otázce modliteb za mrtvé to konkrétně znamená, že se tentokrát společně s bratry katolíky budeme muset naučit se znovu ptát, zda-li v nich opravdu jde jen o neblahý pokus působit - ovšem magicky - do záhrobí, anebo docela prostě o doprovázení našich drahých a tam, kam už za nimi lidskýma očima nedohlédneme, a o jejich důvěryplné odevzdání Boží lásce, která jistě vládne nad námi před hrobem i za hrobem. Tak jako pouto opravdové lásky nekončí smrtí, tak ani Boží láska nekončí na našem časoprostorovém horizontu. O tom všem mluví zřetelně zvěst o Kristově vzkříšení. Jestliže tedy doprovázíme svou láskou ty, kdo nás předcházejí, i na jejich cestě do věčnosti a do světla Boží lásky, bylo by úzkoprskou pošetilostí to odmítat.

Takže otázka není: Modlitby za mrtvé - ano či ne?, nýbrž jaké modlitby za mrtvé. Magické, postavené na zásluhách /a vlastně úplatku/ zásluh, ať domněle vlastních či cizích? Jestliže ovšem Kristových, pak rádi přitakáme. O jiných zásluhách máme my, protestanti své pochybnosti. Takže takové modlitby za mrtvé - jistě nikoliv. Ale je druhá možnost: Láskyplné doprovázení a jejich doufanlivé odevzdání Božímu smilování, jímž posilujeme svou naději pro ně i pro svou vlastní věčnost. K takovým modlitbám se jistě mnozí z nás rádi připojí. Snad bych tu měl ještě dodat: Podobné je to i s očistcem. Jeho instituční pojetí jako místo dočasného záhrobního trápení dnes sotva můžeme držet, především tváří v tvář samotnému biblickému poselství. Ale na známém místě v 1 K 3.15 mluví apoštol o očistě skrze oheň či o spasení skrze

oheň, jemuž nelze uniknout. S tímto místem je potřeba se vyrovnat. Nemyslím že je při tom třeba znovu vyvolávat bájně představy ohně pod pekelnými kotli.

Lze to říci jinak a dne nepochybně věrohodněji. Pokouším se vysvětlovat už řadu let v kázáních i přednáškách na jiném a jistě aktuálnějším obrazu „poslední celní prohlídky“. Při ní neутajíme žádný kontraband. A tak jestliže jsme takový kontraband neodevzdali - ovšem že Bohu - nebo alespoň nedeklarovali k takovému proclení, kde by cenu zaplatil Kristus, nebude ta prohlídka snadná. A jestliže nám dokonce až do nitra prorostlo to, co je určeno k spálení a co apoštol obrazně nazývá „dřevo-tráva-sláma“, bude to jistě bolet. Tušíme to, a tak se zvláště těm neodevzdavším, neodevzaným a nesmířeným na tuto poslední celní prohlídku velice nechce. Ale cesta přes poslední hranici nás čeká všechny. Nemůžeme uhnout ani celníky podplatit. Takže ten očistný oheň je před námi. Říká-li mu někdo postaru očištec, ale myslí to nějak podobně, jak jsem to zde, ovšem jen obrazně, vylíčil, nemám námitky.

Prof. Dr. Jan Heller, 6.6.1998

Hospodine, náš Bože!

Dáváš nám lidem život a pak jej zase odjímáš, na chvíli ho skryješ v tajemství smrti, abys jej opět obnovený a očištěný vyvedl na světlo jako náš věčný život.

Pohled na nás a slyš nás, když myslíme na ty, kteří od nás odešli. Pojmi náš úděs i náš zármutek do svého pokoje.

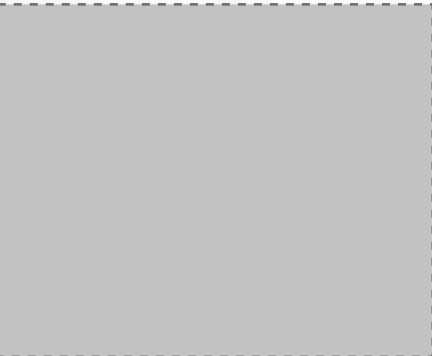
Veď všechny naše myšlenky o zesnulých i o nás samých k poznání své dobrotivé vůle s nimi i s námi. Uč nás povázat, že i my musíme zemřít, a do

té doby dej, abychom zde žili vděčně v naději, která nezahanbuje. O to vše tě prosíme ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána.

Karl Barth

NAROZENINY

Význačnější narozeniny členů sboru

RŮZNÉ INFORMACE

KONVENT

(2. zasedání 46. konventu moravskoslezského seniorátu, 14.10.2000)
se zabýval životem sborů našeho seniorátu, činností seniorátního výboru a seniorátních poradních odborů. Vyjádřil se ke změnám církevního zřízení, tak jak byly usneseny při synodních zasedáních. Některé měly povahu jen stylistických úprav a logických doplňků, ale také to byly výrazné novinky do budoucnosti života církve - ustavení církevního soudu (viz ČB 14/2000). V souvislosti s platností nového statutu Jeronýmovy jednoty byli zvoleni funkcionáři a delegáti seniorátních shromáždění. Dále byli zvoleni náhradníci seniorátního výboru (Joel Ruml, Jiří Marek) a seniorátní revizoři hospodaření.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

JAN AMOS KOMENSKÝ

28.3.1592 - 15.11.1670

Řekl jsem, že kdo se chce stát vzdělaným, musí si nad zlato a stříbro vážit knih. A právem. Knihy ho totiž mohou přivést k cíli jeho tužby, nikoli zlato a stříbro. Co má tedy raději chtít?

Hladový jistě raději chce chléb než zlato, slepý mast na oči než stříbro, smrtelně nemocný léky než poklady. K ničemu by nebylo pole, kdyby se nedostávalo semen, k ničemu by nebyly včely, kdyby nebylo zahrad a luk, kde by sbíraly med, k ničemu by nebyli mravenci, kdyby nebylo polí, na nichž by hledali potravu.

A k ničemu by nebyly oči, kdyby se nebylo nač dívat, k ničemu by nebyl čich, kdyby nebylo vůní, k ničemu by nebyly uši, kdyby nebylo zvuků atd. K ničemu by nebyl ani rozum, kdyby nebylo pokrmů moudrosti, které poskytují dobré knihy, plné dobrých pravidel, příkladů, mravů, zákonů a náboženství. Knihy jako nejvěrnější přátelé rády s námi rozmlouvají, o čemkoli s námi upřímně, jasně a bez přetvářky hovoří, poučují nás, dávají nám návody, povzbuzují nás, utěšují a jako přítomné nám předvádějí i věci našemu zraku velmi vzdálené.

Ty pak, ó dobrý Ježíši, naše veškeré dobro, poskytni nám blaho, o něž usilujeme, poskytni nám světlo moudrosti, abychom v tvé škole moudrosti den ze dne prospívali k slávě tvého svatého jména, amen.

*(Jak dovedně užívat knih,
hlavního nástroje vzdělávání)*

LEV NIKOLAJEVIČ TOLSTOJ

9.9.1828 - 20.11.1910

Odsuzovat jiného je vždycky nesprávné, protože nikdo nikdy nemůže vědět, co se děje v duši jiného člověka. Je to zcela obvyklý omyl, že považujeme lidi za dobré, zlé hloupé, chytré. Člověk plyne jako voda, ustavičně se mění, a přece zůstává sám sebou. V něm jsou všechny možnosti: byl zlý, a stal se dobrým a naopak. V tom je lidská velikost. A proto nelze člověka soudit. Jaký je? Tys ho odsoudil a on už je jiný.

(V kruhu četby)

Prožil jsem na světě pětapadesát let a vyjma čtrnácti či patnácti dětských prožil jsem třicet pět let jako nihilista v pravém slova smyslu, tj. ne jako socialista nebo revolucionář, jak se to slovo obyčejně chápe, nýbrž jako nihilista v tom smyslu, že jsem nevěřil v pranic.

Před pěti lety jsem uvěřil v Kristovo učení - a můj život se najednou proměnil: přestal jsem toužit po tom, po čem jsem toužil dřív. To, co se mi dřív zdálo dobré, se mi začalo jevit jako zlé. To, co se mi dřív zdálo být zlé, se mi začalo jevit jako dobré. Stalo se se mnou to, co se stává s člověkem, který si pro něco vyšel a cestou si uvědomil, že to vlastně nepotřebuje, a tak se vrátil domů. Všecko, co bylo napravo, se ocitlo nalevo, vše, co bylo vlevo, se ocitlo vpravo. Někdejší touha být co nejdál z domu, se změnila v touhu být domovu co nejbliž. Změnil se způsob mého života i mé touhy. Změnilo se dobré i zlé. To vše se stalo proto, že jsem Kristovo učení pochopil jinak, než jsem je chápal dřív.

(V čem je má víra)

PROGRAM NA MĚSÍC LISTOPAD 2000

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

KAŽDÝ TÝDEN:

Bohoslužby - neděle v 8.30 hod. (po dobu oprav kostela v sále Třanovského)

Nedělní škola pro děti (od 1 do 14 let) - souběžně s nedělními bohoslužbami. Každou první neděli v měsíci se děti (mimo nejmenších od 1 do 6 let) účastní bohoslužeb.

Konfirmační příprava - čtvrtek v 16 hod.

Zkouška pěveckého sboru - obvykle v neděli po bohoslužbách v 10 hod.

Večer nad Bibli - středa v 17 hod.

Středoškolská mládež - pátek v 17 hod. (na faře na Karpatské ulici).

Starší mládež - úterý v 18 hod.

OSTATNÍ:

Schůzka dorostu - co dva týdny v sobotu v 10 hod.

Setkání střední generace - obvykle poslední pátek v měsíci 19.30 hod.

Setkání seniorů - obvykle poslední čtvrtek v měsíci v 17 hod.

Nešpory - obvykle třetí neděle v měsíci v 15 hod.

Schůze staršovstva - obvykle druhou středu v měsíci v 18.15 hod.

Setkání maminek s dětmi - obvykle první úterý v měsíci v 16 hod. (na faře na Karpatské ulici)

AKTUÁLNÍ PROGRAM

Nedělní bohoslužby

5. 11. bohoslužby s dětmi

12.11. bohoslužby s večeří Páně

19.11.

26.11. poslední neděle církevního roku

Nešpory v listopadu nebudou (nebyly plánovány kvůli původně zamýšlenému termínu Ostravského listopadání)

Schůzka střední generace - **24.11.**

OSTRAVSKÉ LISTOPADÁNÍ

Minifestival (nejen) křesťanských hudebníků, Třanovského sál

- 3.11.** 18-20 zahájení,
poslech fragmentů oratoria
G.F.Händela „Mesiáš“
- 4.11.** 10-13 písničkářská dílna
(vede Tomáš Najbrt)
14-18 dvacetiminutové bloky
písničkářů, hudebníků i kapel
19-20.30 večerní koncert:
Tomáš Najbrt
- 5.11.** 8.30-10 bohoslužby
(ve spolupráci s účinkujícími)

FARÁŘ SBORU:

Ing. Aleš Wrana, Husovo nám. 4,
702 00 Ostrava, tel. 069/612 29 43

SBOROVÝ JÁHEN:

Roman Mazur, Karpatská 40,
700 30 O-Zábřeh, tel. 069/35 30 24

KURÁTOR SBORU:

Ing. Tomáš Jelínek, Francouzská 1103,
708 00 O-Poruba, tel. 069/692 37 28

BANKOVNÍ SPOJENÍ:

Běžný účet: 1644329359/0800

E-MAIL:

cce.ostrava@volny.cz

DARY NA OPRAVU KOSTELA:

41325-012/2700

ZPRAVODAJ /11

SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V LISTOPADU 2000